

Publicerad 2020-04-10 18:49 av Elisabeth Nilsson

SOM OM VÄRLDEN VORE SOM VANLIGT

Barnbarn letar påskägg

på omöjliga ställen

vi ska fika utomhus

i strålande påsksol

stolar står på rad

behörigt avstånd

solen värmer oss

knoppar brister

vågor slår stilla

mot strandkanten

en baktung humla

susar sakta förbi

som om världen

vore som vanligt

det är den inte

jag går in i köket

tar dukad kaffebricka

insikten drabbar mig

slår mig i ansiktet

du och jag kanske

aldrig ses igen

jag ylar av sorg

i tystnad inombords

sorgen får ingen se

håller kaffebrickan

en sköld framför mig

går ut muntert leende

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Nilsson med Poeter.se id #33406 innehar upphovsrätten